Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

Jeremiáš 3:12-13 [12]Navrať se izraelská odpadlice! *je* Hospodinův výrok. Nebudu se na vás tvářit zamračeně, vždyť jsem milosrdný, *je* Hospodinův výrok, nebudu se hněvat navěky. [13]Jen uznej svou vinu, že ses vzbouřila proti Hospodinu, svému Bohu.

Christ understands the strength of Satan's temptations; for he was tempted in all points like as we are, yet without sin. But he never lessened the guilt of sin. He was the Saviour, the Redeemer, and came to save his people from their sins. RH July 24, 1894, par. 4

RH – časopis Review and Herald, 24. července 1894, odst. 4 Kristus rozumí síle satanových pokušení; byl totiž pokoušen ve všech ohledech stejně jako my, avšak bez hříchu. Nikdy však nezlehčoval vinu hříchu. Byl Spasitelem, Vykupitelem a přišel zachránit svůj lid z jeho hříchů.

As soon as we consent to give sin up, to acknowledge our guilt, the barrier is removed between the soul and the Saviour. 1SM 325.3

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 325.3 Jakmile vyslovíme souhlas s tím, že se vzdáme hříchu, jakmile uznáme svou vinu, překážka mezi nitrem člověka a Spasitelem je odstraněna.

"A broken and a contrite heart, O God, thou wilt not despise" (Psalm 51:17). John writes, "If we confess our sins, he is faithful and just to forgive us our sins" (1 John 1:9). The only reason that we have not remission of sin is that we have not acknowledged to Him whom we have wounded by our transgressions, whom we have pierced by our sins, that we are at fault, and in need of mercy. The confession that is the outpouring of the inmost soul will find its way to the heart of infinite pity; for the Lord is nigh unto him that is of a broken heart, and saveth such as be of a contrite spirit. 1SM 326.1

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 326.1 Žalm 51:19 „Bože, ty nepohrdneš zkroušeným a pokořeným srdcem." Jan píše: **1. Janův 1:9** „Jestliže své hříchy vyznáváme, on je věrný a spravedlivý, aby nám hříchy odpustil." Jediným důvodem, proč nemáme odpuštění hříchů, je, že jsme Tomu, koho jsme svými přestoupeními zranili, koho jsme svými hříchy probodli, nepřiznali, že jsme vinni a potřebujeme milost. Vyznání vycházející z největší hlubiny našeho nitra si najde cestu k srdci nekonečného slitování; neboť Pán Bůh je blízko tomu, kdo má zkroušené srdce, a zachraňuje ty, kdo mají pokorného a kajícího ducha.

The poor publican who prayed, "God be merciful to me a sinner" (Luke 18:13), regarded himself as a very wicked man, and others looked upon him in the same light; but he felt his need, and with his burden of guilt and shame he came before God, asking for His mercy. His heart was open for the Spirit of God to do its gracious work and set him free from the power of sin. SC 30.2

SC – Cesta ke Kristu 30.2 Ubohý celník, který se modlil: **Lukáš 18,13** „Bože, projev milost mně hříšnému", se pokládal za velmi hříšného a ostatní na něj pohlíželi stejně; pociťoval však svou bídu a s břemenem viny a s hanbou přicházel před Boha a prosil Ho o milost. Jeho srdce bylo otevřeno, aby v něm Duch Boží mohl konat své blahodárné dílo a vysvobodit ho z moci hříchu. (srv. CK 22.3)

True repentance will lead a man to bear his guilt himself and acknowledge it without deception or hypocrisy. SC 40.2

SC – Cesta ke Kristu 40.2 Pravé pokání se projevuje tím, že člověk nese svou vinu sám a přizná se k ní bez klamu a pokrytectví. (srv. CK 29.2)

Those who have not humbled their souls before God in acknowledging their guilt, have not yet fulfilled the first condition of acceptance. SC 37.4

SC – Cesta ke Kristu 37.4 Ti, kdo nepokořili svá srdce před Bohem a neuznali svou vinu, ještě nesplnili první podmínku přijetí. (srv. CK 27.4)

Blessed is the soul who can say, "I am guilty before God: but Jesus is my Advocate. I have transgressed His law. I cannot save myself; but I make the precious blood that was shed on Calvary all my plea. I am lost in Adam, but restored in Christ. God, who so loved the world as to give His only begotten Son to die, will not leave me to perish while repentant and in contrition of soul. He will not look upon me, for I am all unworthy; but He will look upon the face of His Anointed, He will look upon my Substitute and Surety, and listen to the plea of my Advocate, who died for my sin, that I might be made the righteousness of God in Him. By beholding Him I shall be changed into His image. I cannot change my own character, save by partaking of the grace of Him who is all goodness, righteousness, mercy, and truth. But by beholding Him, I shall catch His spirit, and be transformed into His likeness...." SD 120.2

SD – Synové a dcery Boží 120.2 Šťastný je člověk, který může říct: „Jsem před Bohem vinen, ale Ježíš je můj Obhájce. Porušil jsem Jeho zákon. Sám se nemohu zachránit, ale jako svou jedinou prosbu předkládám drahocennou krev, která byla prolita na Golgotě. V Adamovi jsem ztracen, ale v Kristu jsem obnoven. Pokud činím pokání a mám v nitru lítost, Bůh, který tak miloval svět, že vydal svého jednorozeného Syna na smrt, mě nenechá zahynout. Nebude se dívat na mě, jsem totiž zcela bezcenný, ale bude hledět na tvář svého Pomazaného, bude hledět na mého Zástupce a Ručitele a vyslyší prosbu mého Obhájce, který zemřel za můj hřích, abych se v Něm stal Boží spravedlností. Tím, že na Něho hledím, budu proměněn k Jeho obrazu. Nemohu změnit svůj vlastní charakter, ledaže bych se účastnil milosti Toho, který je samá dobrota, spravedlnost, milosrdenství a pravda. Ale tím, že na Něho budu hledět, přijmu Jeho ducha a budu proměněn do Jeho podoby..."

The knowledge which God did not want our first parents to have was a knowledge of guilt. And when they accepted the assertions of Satan, which were false, disobedience and transgression were introduced into our world. This disobedience to God's express command, this belief of Satan's lie, opened the floodgates of woe upon the world. 1SM 214.2

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 214.2 Oním poznáním, které Bůh nechtěl, aby naši první rodiče měli, bylo vědomí viny. A když přijali satanova nepravdivá tvrzení, vnesli do našeho světa neposlušnost a přestoupení. Tato neposlušnost vůči výslovnému Božímu příkazu, tato víra v Satanovu lež, otevřela světu stavidla bídy a utrpení.

None but Christ could redeem fallen man from the curse of the law and bring him again into harmony with Heaven. Christ would take upon Himself the guilt and shame of sin—sin so offensive to a holy God that it must separate the Father and His Son. Christ would reach to the depths of misery to rescue the ruined race. PP 63.2

PP – Patriarchové a proroci 63.2 Jen sám Kristus mohl padlého člověka vykoupit z prokletí zákona a znovu ho uvést do souladu s nebesy. Kristus na sebe vezme vinu a hanbu hříchu – hříchu natolik odporného pro svatého Boha, že od sebe Otec a Jeho Syn musí být odděleni. Kristus sestoupí až do hlubin té největší bídy, aby zničené lidstvo zachránil. (srv. PP 36.2)

He must die the cruelest of deaths, lifted up between the heavens and the earth as a guilty sinner. He must pass long hours of agony so terrible that angels could not look upon it, but would veil their faces from the sight. He must endure anguish of soul, the hiding of His Father's face, while the guilt of transgression—the weight of the sins of the whole world—should be upon Him. PP 64.2

PP – Patriarchové a proroci 64.2 Musí podstoupit nejkrutější smrt pověšením mezi nebem a zemí jako hříšný viník. Musí dlouhé hodiny zápasit se smrtí tak strašnou, že tomu nebudou moci přihlížet ani andělé a před takovou podívanou skryjí své tváře. Musí snášet niterné utrpení a také to, že před Ním skryje svou tvář sám Otec, zatímco na Něm spočine vina za přestoupení — tíha hříchů celého světa. (srv. PP 37.1)

Izaiáš 53:6b Hospodin na něho nechal dopadnout vinu nás všech.

Hating sin with a perfect hatred, He yet gathered to His soul the sins of the whole world. Guiltless, He bore the punishment of the guilty. Innocent, yet offering Himself as a substitute for the transgressor. The guilt of every sin pressed its weight upon the divine soul of the world's Redeemer. The evil thoughts, the evil words, the evil deeds of every son and daughter of Adam, called for retribution upon Himself; for He had become man's substitute. Though the guilt of sin was not His, His spirit was torn and bruised by the transgressions of men, and He who knew no sin became sin for us, that we might be made the righteousness of God in Him. 1SM 321.4

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 321.4 Nesnášel hřích dokonalou nenávistí, a přesto na sebe vzal hříchy celého světa. Sám byl bez viny, přesto nesl trest za viníka. Byl nevinný, a přesto nabídl sám sebe jako náhradu za hříšníka. Tíha viny každého hříchu dopadala na božské nitro Vykupitele světa. Zlé myšlenky, zlá slova, zlé skutky každého Adamova potomka volaly po odplatě na Něm samém, neboť se stal náhradou za člověka. Jeho duch byl trýzněn a drásán lidskými přestoupeními, přestože Mu vina za hřích nenáležela. Ten, který nepoznal hřích, se stal hříchem za nás, abychom se my v Něm stali Boží spravedlností.

Žalm 25:11 Pro své jméno, Hospodine, mi odpusť mou vinu; ano [n.: neboť], je velká.

We should not try to lessen our guilt by excusing sin. We must accept God's estimate of sin, and that is heavy indeed. Calvary alone can reveal the terrible enormity of sin. If we had to bear our own guilt, it would crush us. But the sinless One has taken our place; though undeserving, He has borne our

iniquity. “If we confess our sins,” God “is faithful and just to forgive us our sins, and to cleanse us from all unrighteousness.” 1 John 1:9. Glorious truth!—just to His own law, and yet the Justifier of all that believe in Jesus. “Who is a God like unto Thee, that pardoneth iniquity, and passeth by the transgression of the remnant of His heritage? He retaineth not His anger forever, because He delighteth in mercy.” Micah 7:18. MB 116.1

MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 116.1 Nepokoušejme se nikdy zmenšovat svou vinu omlouváním hříchu. Přijměme Boží hodnocení — Bůh posuzuje hřích velmi vážně. Jen Golgota může ukázat nesmírnou závažnost hříchu. Kdybychom měli sami nést své viny, jejich tíha by nás zničila. Naše místo však zaujal Ten, který byl bez hříchu. Nesl naše nepravosti, i když si to nezasloužil. **1. Janův 1,9** „Jestliže své hříchy vyznáváme, *on* je věrný a spravedlivý, aby nám hříchy odpustil a očistil nás od každé nepravosti.“ Jak velkolepé poselství! Bůh – dle svého vlastního zákona spravedlivý – ospravedlňuje každého, kdo věří v Ježíše Krista. **Micheáš 7,18** „Kdo *je* Bůh jako ty, který snímá vinu a promíjí přestoupení ostatku svého dědictví? Nebude držet neustále svůj hněv, protože má zalíbení *v* milosrdenství.“ (srv. MON 68.3)

Christ made satisfaction for the guilt of the whole world, and all who will come to God in faith, will receive the righteousness of Christ, “who his own self bare our sins in his own body on the tree, that we, being dead to sins, should live unto righteousness: by whose stripes ye were healed” (1 Peter 2:24). Our sin has been expiated, put away, cast into the depths of the sea. Through repentance and faith we are rid of sin, and look unto the Lord our righteousness. Jesus suffered, the just for the unjust. 1SM 392.3

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 392.3 Kristus vykonal smírčí oběť za vinu celého světa a každý, kdo s vírou přijde k Bohu, obdrží Kristovu spravedlnost: **1. Petrův 2:24** „On sám ve svém těle vynesl naše hříchy na dřevo *kříže*, abychom zemřeli hříchům a byli živi spravedlnosti. Jeho zraněním jste byli uzdraveni.“ Naše hříchy byly smazány, odstraněny a uvrženy do hlubin moře. Skrze pokání a víru jsme zbaveni hříchu a upínáme svůj zrak k Pánu, naší spravedlnosti. Spravedlivý Ježíš trpěl za nás nespravedlivé.

Izaiáš 53:5 Ale on byl proboden za naše přestoupení, zdeptán za naše provinění, na něho *dolehla* kázeň [n.: trest] *pro* náš pokoj a jeho šrámy jsme uzdraveni [n.: nám bylo dáno uzdravení].